

Дочек Његове Светости Патријарха српског г. Иринеја у манастиру Жичи

У молитвеном трепету свештеног простора древног храма манастира Жиче којим је некада корачао и у коме је молитве узносио отац наш Сава, узнета је заједничка молитва у сусрет недељном дану који је овога пута и дан прославе величанственог јубилеја.

Епархија жичка и манастир Жича после осам векова домаћини су још једног великог догађаја – прославе осам векова аутокефалности Српске Православне Цркве. У присуству Епископа жичког г. Јустина и архијереја Српске Православне Цркве, свечана вечерња служба је започела у 17 часова. Богослужио је архимандрит студенички др Тихон (Ракићевић), уз саслужење протођаконâ Стевана Рапајића и Александра Грујовића. Древним византијским напевом појале су жичке монахиње.

По изласку из храма, Његово Преосвештенство Епископ жички г. Јустин и велики број архијереја који су пристигли са свих страна наше матице и

расејања, са свештенством и монаштвом које су у дугом шпалиру предводили архимандрити Дамјан (Цветковић) и Сава (Илић), у присуству верног народа Божјег, дочекали су на улазу у манастир Његову Светост Патријарха српског г. Иринеја, прејемника благодати предстојања нашој Цркви која аутокефалност даривану јој трудом светитеља Саве достојанствено носи пуних осам векова.

После уласка у храм, започела је свечана доксологија коју је предводио архимандрит студенички др Тихон (Ракићевић) уз саслужење протођаконâ Стевана Рапајића и Александра Грујовића. Храм је био обасјан светлошћу која је са хороса обасјавала ликове дивних и древних фресака које сведоче у високим дметима наше средњовековне уметности. Сабрање је пројављено у свим службама и даровима које Дух Свети раздељује чинећи једне Епископима, свештенослужитељима презвитерског и ђаконског чина, монашким ликом и достојанством верног народа Божјег. У древном трону жичког манастира био је Његова Светост Патријарх српски г. Иринеј који је, после поздравних речи домаћина Епископа жичког г. Јустина, одржао надахнуту беседу присутнима:

„Овде смо у манастиру Жичи где је пре осам векова све почело. Дочекали смо да прославимо велики јубилеј, у истина, вековима рањаваној Жичи, али ипак са преосталом лепотом која сведочи о некадашњем сјају. Ово је наш темељ који је служио као образац свим будућим улепшавањима храмова наших. Дуга је, али и тешка наша историја. Но, благодарећи Светом Сави и нашим прецима који су нас увели у историју, поставили темељ Цркве и државе, одржали смо се до данас. Ту слободу смо платили скупом ценом, многим жртвама које су биле достојне живљења и умирања за њих.

Ово је дан велике милости Божје. Какву поуку можемо извући из наше прошлости? Она је јасна. Ми смо били народ моћан и значајан на овим просторима. То смо успели својом јединственошћу, кроз веру и љубав према народу. Чак и живот смо за то спремни били да дамо. Кроз векове ропства, Црква је имала јединствену улогу да без државе одржи народ у јединству. Народ је имао пуно поверење у Цркву и одазивао се њеном позиву. Целим бићем смо били у Цркви. Са таквом вером и оданошћу преживели смо пет векова ропства, што је мало који народ у историји успео. Благодарећи великим личностима, на челу са Светим Савом и Светим Симеоном, дочекали смо да прославимо осам векова аутокефалности. То није осам дана, осам месеци или осам година, већ осам векова.

Сада смо дошли у прилику да се запитамо како и куда даље. На овом светом

месту, мислим да је потребно рећи да ако продужимо са оваквим стањем и начином гледања на наше древне вредности, нећемо далеко отићи. Трагичне су наше поделе, по разним питањима, које нису мимоишле ни Цркву. Морамо на време то сагледати. Бог ће нам помоћи ако будемо уз Њега, ако у Њега будемо срцима веровали. Бог отаца наших биће и наш Бог ако будемо као наши преци. Иначе, све што нам се деси мораћемо да припишемо себи. Некада су древни Израиљци говорили: Пропаст теби, од тебе Израиљу. Нека нас Бог сачува од тога.

Ово су дани када треба да преиспитамо своје стање. Лепо је што видимо у црквама све више младих људи. То нам је нада и утеха. Морамо поучавати народ да не напушта своју родну груду, да остане онде где су нам темељи и гробови предака. Поновићу овде речи нашег великог песника из Херцеговине који је говорио: Остајте овде, сунце туђег неба неће вас гријат ко што ово грије. Треба да показујемо љубав према отаџбини, да нам она буде ближа од других држава Европе, Америке и других делова света. Не смемо уништити велико наслеђе које смо добили.

Нека нас Господ благослови, да се кроз ове велике дане преиспитамо и извучемо поуке како би нас Господ сачувао од многих искушења. Нека нам Свети Сава помогне у том. Некада је патријарх Павле говорио да ће нам Бог помоћи, ако буде имао коме. Нека нам је свима благословено навечерје овог великог празника.“

У наставку је приређено послужење за присутне, а све је протекло у радосном ишчекивању дана који је пред нама.

Протонамесник Александар Р. Јевтић

- spc.rs